

Als Knack-abonnee heeft u onbeperkt toegang tot alle artikelen van Knack

'Pygmalion' pakt in met boeiende dramaturgie en snedig ritme

Lotte Philipsen Redactrice KnackWeekend.be

15/09/17 om 13:55 - Bijgewerkt om 13:57

Wie een opvoering van een Griekse mythe verwacht komt bedrogen uit, maar blijft vast evengoed geboeid kijken naar 'Pygmalion'. Compagnie Frieda zet de scheppende mens op de planken, met een schaterlachend publiek als gevolg.

Pygmalion van Compagnie Frieda © gf

The Play = Pygmalion

Gezelschap = Compagnie Frieda met Eva Binon, Jason Dousselaere en Louise Van den Eede.

In een zin = Voor Pygmalion nodigde Eva Binon muzikant/acteur Jason Dousselaere en schrijfster-theatermaker Louise Van den Eede uit om samen de je ne sais quoi van het scheppen te onderscheppen.

Quote = 'Do you trust me? Ok, Jenkins, are you in my team?'

Hoogtepunt = Wanneer de makers naar het Nederlands overschakelen en het verhaal van een antropoloog die een stam ontdekt vertellen met een fantastisch vertelritme.

Meer info: loveatfirstsight.be

In de mythe van Pygmalion werkt een Griekse prins aan een ivoren vrouwenbeeld tot hij er verliefd op wordt. Met de hulp van Aphrodite wekt hij haar tot leven zodat hij met haar kan trouwen. Het is de mythe van de mens als schepper. Dat idee gebruikten Eva Binon, Jason Dousselaere en Louise Van den Eede als werkstructuur.

Op de bühne torent boven de spelers een natuurkracht uit in de vorm van een dreigende rots. Dat de mens blijft scheppen zit immers in hun natuur en is sterker dan henzelf. Dat levert veel moois op, maar beangstigt ook. Het dreigende kantje aan de drang om te scheppen sluimert ook in de voorstelling. Toch blijft de vrolijke noot het langst nazinderen.

Delen

Vertedering maakt even snel plaats voor hilariteit wanneer de spelers voor je ogen de realiteit veranderen naar een komische scène.

De losstaande scènes, die uit improvisatie zijn ontstaan, nemen ons mee naar Amerikaanse talkshows, onontdekte stammen, zeemzoete Hollywoodfilms en balzalen uit het verleden. De spelers, Eva Binon en Jason Dousselaere, vinden telkens hun ritme: met elkaar, maar ook met de toeschouwers. Veelbetekenende blikken in het publiek op de juiste momenten - 'wat is mijn medespeler in godsnaam aan het doen?' - krijgen de lachers op de hand.

Maar ook mooie, vertederende momenten sieren 'Pygmalion'. Zo ontroert de scène waarin de acteurs na een opbouwend rondje spelend vechten elkaar in de armen vallen oprecht. Die vertedering maakt dan weer even snel plaats voor hilariteit wanneer de spelers voor je ogen de realiteit veranderen en in een komische scène belanden.

Aan het einde van het stuk vraag je je misschien af of je het wel begrepen hebt. Maar eigenlijk doet dat er weinig toe. Geniet met volle teugen van de creativiteit, humor en energie van de makers in 'Pygmalion'.

Love at First Sight

Pygmalion ging in première tijdens [Love at First Sight](http://loveatfirstsight.be). Het Love at First Sight festival is aan een tweede editie toe. Verspreid doorheen Antwerpen tonen jonge makers wat ze te bieden hebben. Het festival, waar het werk van jonge podiumkunstenaars centraal staat, wordt georganiseerd door een tijdelijke alliantie van Zuidpool, Toneelhuis, De Studio, Monty, d e t h e a t e r m a k e r, Arenberg en Troubleyn / Jan Fabre.